

**E. Cnotliwy, T. Nawroński, R.
Rogosz, J. Pilch**

Lubiąż, pow. Wołów

Informator Archeologiczny : badania 5, 192-193

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ty naczyń: Zabytki znajdowały się w wypełniku rowu, a ich rozmieszczenie wskazywało na to, iż zostały rozwlezione podczas kopania. Opis materiału: a/ monety należały do trzech typów w/g M.²Gumowskiego - typ V /13 egz./, typ VI /17 egz./, typ VII /8 egz./; b/ siekaniec srebrny - waga 2,85 g; c/ ceramika - fragmenty brzegu i brzuśca obtaczanego na kole naczyń z III okr. wczesnośredniowiecznego, w którym zdeponowano skarb, fragment naczyń z I okr. wczesnośredniowiecznego oraz niecharakterystyczne ułamki ceramiki kultury Łużyckiej; d/ perforowany Łużycki paciorek szklany z okresu bałestackiego. Materiał datują najmniejsze monety typu VII na przełom XI/XII w. Pozytywny rezultat badań świadczy o potrzebie przeprowadzenia podobnych weryfikacji archeologicznych szlachek monet.

LUBIĄŻ, pow. Wołów

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadzili: dr E.²Cnotliwy, mgr T.²Nawroński, mgr R.²Rogosz, mgr J.²Pilch. Finansował WKZ we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Prace archeologiczno-architektoniczne w kościele NMP.

Prace skoncentrowano w części prezbiterialnej, dwóch przyległych nawach bocznych oraz transepcie. Te partie kościoła, wstępnie rozpoznane sondą już w 1964 r. rokowały odkrycie starszych zespołów architektonicznych, na które w skromnym zakresie natknięto się już uprzednio. Głównym celem tak zaplanowanych badań było odsłonięcie najstarszych relikwów zabudowy sakralnej związanych z powstaniem klasztoru cysterskiego w/g źródeł, zgodnie lokowanego na tym miejscu już w drugiej połowie XII w. Ponadto zamierzano ustalić pierwotną stratyografię obiektu, a pośrednio i jego chronologię. Mimo przemieszania warstw spowodowanego licznymi pochówkami, badawo murowanych krypt oraz realizacją nowych, istniejących zespołów architektonicznych, ogólny stan zachowania starszych elementów architektonicznych jest stosunkowo dobry.

1.ª Stwierdzono, że przed wzniesieniem kościoła NMP istniała w tym miejscu osada ludności kultury Łużyckiej /zachowany poziom V w wykopie XII i skorupy na wtórnym słożu we wszystkich pozostałych/ a następnie osada wczesnośredniowieczna - do połowy XII w. /zachowana warstwa IV w wykopie XII i ceramika we wtórnym słożu w wykopach pozostałych/.

2.ª Ujawniono następujące fazy budowy i przebudowy kościoła NMP:

- I. Relikty budowli kamiennej odkryte w wykopach I, IV, VI, VII, VIII, X, XI, XII. Niektóre elementy murów kamiennych w wykopach XI i XII wskazują, że mamy do czynienia jakby z dwoma okresami budowy /przebudowy ?/. Układ odsłoniętych murów wskazuje, że najstarszy kościół miał kształt krzyża^o w wymiarach: prezbiterium 7x7m, szerokość transeptu 7 m.
- II. Relikty budowli kamienno-ceglanej odkryte w wykopie II, III, V, X, XII i XIII. Być może reprezentują one założenie przedgotyckie. Ta faza w wykopie XII zachowała ślady przebudowy: mur B₃ + ślady sklepienia na murze B₁.
- III. Relikty budowli ceglanej - gotyckiej, zachowanej do dzisiaj.
- IV. Ślad przebudowy wnętrza przy południowej ścianie kościoła na osi transeptu. Wskazuje na to mur C odkryty w wykopie XII.
- V. Budowla barokowa.

Badania powinny być kontynuowane z uwagi na liczne nierozstrzygnięte dotąd problemy i zjawiska.

LOBIEŃ, pow. Piotrków Trybunalski Muzeum w Piotrkowie Trybunalskim
Stanowisko 1

Badania prowadziła mgr Ewa Wójoik. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Wczesnośredniowieczne cmentarzysko szkieletowe /XI-XII w./

Jesienią 1970 r. zostało zgłoszone cmentarzysko po zakończeniu prac drogowych, które w bardzo poważnym stopniu zniszczyły stanowisko. Znajduje się ono na zalesionym wzniesieniu przy wspomnianej drodze. W 1971 r. zbadano obszar o powierzchni 400 m². Odkryto 56 grobów szkieletowych. Wszystkie szkielety ułożone były na wznak, zorientowane wzdłuż osi wschód - zachód z niewielkimi odchyleniami na południowo-wschód lub północno-zachód. Wyróżniono: 21 grobów męskich, 22 kobiecych, 8 dziecięcych, 1 grób zniszczony przez wkop, trudny do określenia. Natrafiono również na 3 groby z podwójnymi pochówkami. Mężczyźni spoczywali z głowami zwróconymi na wschód, kobiety zaś na zachód. W kilkunastu wypadkach stwierdzono w jamach grobowych resztki desek ułożonych pod szkieletami lub obok oraz kłody drewniane stanowiące oszalowanie jamy grobowej. W jednym wypadku mamy najprawdopodobniej do czynienia z pozostałościami drewnianej trumny wydrążonej z jednej kłody.

Wśród wyposażenia największą grupę stanowią ozdoby. W grobach